

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень.
 В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Стіваришене "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічник в газеті рукописи не звертати ся, діб що дописувач не
 різно зазначити, що бажає вернути свої рукописи на випаді її непомічника
 та залучити поштову марку на її пересилку.

ЗАГОВІР МОНАРХІСТІВ.

В зв'язі з запрошенням на генуїську конференцію представників Р. С. Ф. Р. російських монархістів за границею втрачати свою голову. До цієї пори вони все ще вірили, що правительств Англії, Франції і Італії придуть їм на поміч, вміають ся у внутрішні справи Росії, повають європейське правительств і наложать царську корону на голову Ірвангя або хоч Мілюкова.

Однак заводи ся. Пуанкарє дрізнав ся, що він веде директні переговори з совітським комісаром заграничних справ Черчилем. Правда, після відмовлення ся правительств Зауцених Держав взяти участь в генуїській конференції, Пуанкарє почав грати ролю трусливого і невпевненого сотворіння і говорить, що він особисто на генуїську конференцію не поїде, то знова, що він сам не знає, одним словом почав співати щось на арію — хочеть ся і кождь ся їмама не порозіає.

В дійсності Пуанкарє своїм ні нашим ні нашим становищем хотів долати на Лойд Джорджа, який зняв до генуїської конференції виразне становище. В той сам час країною реаліційні мілітаристичні кола в Англії почали травлю проти Лойд Джорджа за його "компромісову" політику з большевиками, використовуючи проти него навіть революційні події в Полудневій Африці. Сей закаток між великими політичними рибами задумали використати різні дрібніші контрреволюційні паразити в Румунії, Югославії, Польщі і почали готуватись до нападу на радянські республіки. Поперте для своїх контрреволюційних замірів вони надіялись дістати, і не без підстави, зі сторони сіх самих мілітаристичних кол Франції і Англії.

Боротьба між Лойд Джорджом і його сторонниками та отвертими мілітаристами в Англії мала вже була привести до резігнації Лойд Джорджа. Не може бути сумніву в тім, що резігнація Лойд Джорджа була б привела до провалу генуїської конференції з участю в ній представників Р. С. Ф. Р. і Німеччини і до оружної інтервенції у внутрішні справи радянських республік на весну. Однак, судячи після останніх телеграфічних доносів, між Лойд Джорджом і його противниками в Англії прийшло до порозуміння. Лойд Джордж стоїть за генуїську конференцію з представництвом в ній Совітів. Італія стоїть за Лойд Джорджом, а Пуанкарє починає змінити свій гнів на милость і... "може" поїде до Генуї. Все, розумієть ся, залежить від того, яку силу буде мати за собою Лойд Джордж в англійським парламенті.

Одним словом справа маєт ся так, що російським монархістам показано двері. Бо поки їде внутрішня боротьба між Лойд Джорджом і англійськими мілітаристами і Лойд Джорджом і Італією з одної сторони а Францією Пуанкарє та Мілераном з другої, приготування до конференції совітської делегації їдуть повним ходом. Поки Раковський, Радек і Індустриальна Федерация Трейд Юніт, з сего видно, що робітничі організації в Трансвалі були доведені капіталістами до крайности. Смуєтс пробує зм'ягчити сей організований виступ робітників заною в парламенті, що бутьо би сі робітничі юніти були введени в бруд якимись революційними агентами і обвинувачує їх тільки в тім, що вони, побачивши стремління революційних елементів в напрямі фізичного виступу, не зірвали з ними зносин, чим поповнили "велику помилку". А нема сумніву в тім, завяже прем'єр дальше, що революціонери хотіли дстановити совітську республіку.

Правительств Смуєтса має тепер в тюрмах поверх шість тисяч повстанців. Шож треп з ними зробити? Після капіталістичних законів, тих шість тисяч робітників, як арештованих підчас воєнного стану в краї, треба судити як криминальників воєнним судом, де їм грозить смертна кара. А що шість тисяч для такої малої числені населення краї, як Трансвал, цифра за велика, то тут буже зрозуміла заява Смуєтса, що юніти були "введені в бруд" якимись революціонерами і лише тим поповнили "велику помилку", опираючись на котру Смуєтс каже, що арештованих 6.000 робітників буже судити звичайній цивільній суд.

Майнерський округ Ренд, де якраз відбули ся революційні події, є найбагатшим золотим промисловим центром в цілїм світі. Його майні дають переважно вартості золота на суму окілго \$200.000.000 річно. В нїм працює самих тільки білих робітників між 22.000 а 25.000, які в останніх часах опинились в тяжкїм положенні, завдяки наступови капіталу ца працю. Але події в Полудневій Африці показали капіталістам і цілому світові, що революційний дух в масах робітництва не здушений. Шо їм тільки тимчасово притих і при кождій відповідній хвилі він готов вибухнути з подвійною силою і тоді не снаєтсь саможодкого і спокійного розкошованя. Капіталістів ніякі аероплани. Про се свідчать сама слова полуднево-африканського прем'єра Ген. Смуєтса, сказані ним в парламенті з приводу революційних подій в Полудневій Африці.

Оже після той телеграмми виходило, що Набокова убилі сторонники совітської власті. Тимчасом инша телеграма з той самої дати доносить, що Набокова убилі царські офіцери, двоє з котрих арештовано. Хто би не убил Набокова, то фактом його пав' кадетський лідер Набоков, якого убито на мітінгу на очах публіки. Убийники, як каже телеграма, не втікали, а вийшли після убійства на сцену і почали говорити до публіки, називаючи Мідюкова і Набокова противниками теперішнього правительств в Росії і організаторами заговору на жите совітських делегатів до Генуї.

Оже після той телеграмми виходило, що Набокова убилі сторонники совітської власті. Тимчасом инша телеграма з той самої дати доносить, що Набокова убилі царські офіцери, двоє з котрих арештовано. Хто би не убил Набокова, то фактом його пав' кадетський лідер Набоков, якого убито на мітінгу на очах публіки. Убийники, як каже телеграма, не втікали, а вийшли після убійства на сцену і почали говорити до публіки, називаючи Мідюкова і Набокова противниками теперішнього правительств в Росії і організаторами заговору на жите совітських делегатів до Генуї.

Оже після той телеграмми виходило, що Набокова убилі сторонники совітської власті. Тимчасом инша телеграма з той самої дати доносить, що Набокова убилі царські офіцери, двоє з котрих арештовано. Хто би не убил Набокова, то фактом його пав' кадетський лідер Набоков, якого убито на мітінгу на очах публіки. Убийники, як каже телеграма, не втікали, а вийшли після убійства на сцену і почали говорити до публіки, називаючи Мідюкова і Набокова противниками теперішнього правительств в Росії і організаторами заговору на жите совітських делегатів до Генуї.

ференцію в цілях пропаганди, если не вадсть ся прийти бодай до тимчасового порозуміння з капіталістичними правительствами.

Від сей конференції залежить, чи будемо мати в найближчим часі нову війну, чи бодай тимчасовий мир і признане совітського правительств. А що послідє є дуже можливе, проте свідчать акція російських монархістів, які є дуже добре ознакомлені з настроями в кругах капіталістичних правительств Франції, Англії і Італії. А що сі настрої не є їм на користь, се і привело їх до заговору на жите совітської делегації, який на самперед закінчив ся катастрофічно для самих заговорників. Вдлінець.

ВІДГУКИ РЕВОЛЮЦІЇ В ПОЛУДНЕВІЙ АФРИЦІ.

Прем'єр Полудневої Африки генерал Смуєтс говорив в парламенті того краю про революційні події в майнерських округах Полудневої Африки та про здушене революційного вибуху страйкуючих майнерів, доведених поступками підприємців до крайности.

Страйк в золотих майнах Полудневої Африки почав ся іза знизення робітниками підприємцями заробітної платні, як також іза спору над тим, кільки в даннх підприємств має працювати білих робітників, а кільки тубільців. Білі підприємці не дивлячись на своєю "любвю" до "своєї" раси і нації, старали ся заступати роботи білих робітників — тубільцями, які будучи відсталими як в змислі організаційним, так і своєю класовою свідомістю, працювали за меншу платню і взагалі ліпше надавали ся до експлоатації. Через се постав між організованими робітниками а підприємцями спір, який відтак перетворив ся в генеральний страйк, а закінчив ся революційним вибухом і горожанською війною.

Іза конфлікту з підприємцями, робітники рішили захопити революційним шляхом державну владсть краю в свої руки. Робітники побачили, що боротьбою на чисто економічнім ґрунті своєю положення не поліпшити, бо по сторони капіталістів стоїть поліція, суди, військ і вся краєва владсть, що боротьба проти капіталістів, се боротьба проти власті.

Капіталістична преса в Англії, при перших революційних вибухах в Полудневій Африці, обвинувачувала Совітську Росію, що бутьо би вона фінансувала революційний рух в Полудневій Африці, що, розумієть ся, є звичайною капіталістичною брехнею, а в сім случаю, англійські капіталісти брехнею проти большевиків хотіли оправдати бомбардуванє з своїх аеропланів робітничих домів в Йогансбург.

З промови прем'єра Смуєтса в парламенті в Кейптавні видно, як за великий був революційний вибух в Полудневій Африці. Ціла країна була в великій небезпекі, сказав прем'єр. Цілі майнерські округи опинились в руках революціонерів, разом з головним осередком — містом Йогансбургом, де поліція і правительственим військам з артилерією і аеропланами вдало ся вдержати в своїх руках тільки центральну часть міста.

"Країна стояла перед лицем великої небезпекі і страхом масакри, подібної до французької революції". Сего мажорного революційного вибуху жадними большевиками підкупили не оправдаєш. Сам Смуєтс каже, що тільки дурбаска легка інфантерія, яку сформовано було переважно із студентів і трансвальська шотландська інфантерія спасли місто Йогансбург. Складаючи подяку поліції і військам, не забув Смуєтс і про тубільців, революційного руху яких так боюєт ся, що відчувають свої гріхи перед тубільцями. Прем'єр Смуєтс публічно в парламенті зложив тубільцям подяку за те, що вони "на шасте (капіталістів) не стратили своєї голови" і не пішли — за ким? За білими.

Оже з самого звіту прем'єра в парламенті видно, що трансвальська поліція і військ з благословеня властителей майні і правительств розстрілювали і убивали з аеропланів білих робітників. Число убитих робітників не відома. Капіталістична преса, в руках якої нахордять ся всі новинарські агенції, каблї і телеграми, жерти білого терору в Полудневій Африці промовчує. З того, що пройшло через капіталістичну цензуру видно, що по сторони робітників убито сотки. В полон взято поверх 6.000. В повстаню брали участь не окремі гуртки страйкерів, але цілі організації: Майнерська Юнія і Індустриальна Федерация Трейд Юніт. З сего видно, що робітничі організації в Трансвалі були доведені капіталістами до крайности. Смуєтс пробує зм'ягчити сей організований виступ робітників заною в парламенті, що бутьо би сі робітничі юніти були введени в бруд якимись революційними агентами і обвинувачує їх тільки в тім, що вони, побачивши стремління революційних елементів в напрямі фізичного виступу, не зірвали з ними зносин, чим поповнили "велику помилку". А нема сумніву в тім, завяже прем'єр дальше, що революціонери хотіли дстановити совітську республіку.

Правительств Смуєтса має тепер в тюрмах поверх шість тисяч повстанців. Шож треп з ними зробити? Після капіталістичних законів, тих шість тисяч робітників, як арештованих підчас воєнного стану в краї, треба судити як криминальників воєнним судом, де їм грозить смертна кара. А що шість тисяч для такої малої числені населення краї, як Трансвал, цифра за велика, то тут буже зрозуміла заява Смуєтса, що юніти були "введені в бруд" якимись революціонерами і лише тим поповнили "велику помилку", опираючись на котру Смуєтс каже, що арештованих 6.000 робітників буже судити звичайній цивільній суд.

Майнерський округ Ренд, де якраз відбули ся революційні події, є найбагатшим золотим промисловим центром в цілїм світі. Його майні дають переважно вартості золота на суму окілго \$200.000.000 річно. В нїм працює самих тільки білих робітників між 22.000 а 25.000, які в останніх часах опинились в тяжкїм положенні, завдяки наступови капіталу ца працю. Але події в Полудневій Африці показали капіталістам і цілому світові, що революційний дух в масах робітництва не здушений. Шо їм тільки тимчасово притих і при кождій відповідній хвилі він готов вибухнути з подвійною силою і тоді не снаєтсь саможодкого і спокійного розкошованя. Капіталістів ніякі аероплани. Про се свідчать сама слова полуднево-африканського прем'єра Ген. Смуєтса, сказані ним в парламенті з приводу революційних подій в Полудневій Африці.

Оже після той телеграмми виходило, що Набокова убилі сторонники совітської власті. Тимчасом инша телеграма з той самої дати доносить, що Набокова убилі царські офіцери, двоє з котрих арештовано. Хто би не убил Набокова, то фактом його пав' кадетський лідер Набоков, якого убито на мітінгу на очах публіки. Убийники, як каже телеграма, не втікали, а вийшли після убійства на сцену і почали говорити до публіки, називаючи Мідюкова і Набокова противниками теперішнього правительств в Росії і організаторами заговору на жите совітських делегатів до Генуї.

Оже після той телеграмми виходило, що Набокова убилі сторонники совітської власті. Тимчасом инша телеграма з той самої дати доносить, що Набокова убилі царські офіцери, двоє з котрих арештовано. Хто би не убил Набокова, то фактом його пав' кадетський лідер Набоков, якого убито на мітінгу на очах публіки. Убийники, як каже телеграма, не втікали, а вийшли після убійства на сцену і почали говорити до публіки, називаючи Мідюкова і Набокова противниками теперішнього правительств в Росії і організаторами заговору на жите совітських делегатів до Генуї.

ПЕЧЕ Я РІЖЕ, ЩЕ Я БОЛІТЬ.

Ой, ой, ой! Як же страшно запекло редактора "Укр. Голосу". Так запекло, що не дивлячись на своє "небажанє" аргументувати з "комуністичними дурисвітами", не витримав і почав репетувати в своїй репльтиві.

І щож би ви думали його так запекло? Кампанія українських робітників в Канаді на пбмї голодування в Радянській Україні. І не двоє. Результат одного тільки концерту в Вінніпегу може довести не одного українського "патріота" з "белайни" "придичного готелю" — до божевіла.

158.00 доларів! І се, тоді, коли редактор "Укр. Голосу", схопивши розлучливо сам себе за чупринку, стареть ся переконати "комуністичних дурисвітів", що в Канаді тепер "передвоєк", що український робітник тепер вже нічого не дасть для голодуючих на Україні, що він все вже віддав для голодуючих Привожля.

І пощо так розлучливо потверджувати, "добродію", своєю зусітською "підлість, кдн ми вже її доказали вам зовсім холоднокровно. Ми далиб вам ширю пораду, а се: мовчи дурна — меще грїха і люди подумают, що ти розумна.

Пригадуєть ся мені в старім краю баба Горпина Коцюбенюкова... В селі її звали Рипиндя... Де їде, то щось ринить собі під носом, це й руками розмажує. І все вона наперед знала. Де тільки щось сталось лихого, то Рипиндя, почувши про се, казала: "А я казала, що так буде".

Чоловік, бажаючи подрочитись з Рипиндю, починає в сінь кричати: — А бодай тебе світ не знав, од лихо стало ся на мою голову! — Що там таке, навіджений? — верещити Рипиндя з хати. — Та од тебе буди відчине, свиня влізла до сийї і зїла з жорен камінь, — А я казала, зачиний двері, бо так буде.

Ось якраз така Рипиндя воєскреса в Вінніпегу в особі редактора "Укр. Голосу". Тільки вінніпегська Рипиндя свинями і жоренним камінем не ограничуєт ся... Вона стареть ся грати ролю більше на "дипломатичнім" полі.

Почали робітники і фермери в Канаді кампанію помічи голодуючим на Радянській Україні, а Рипиндя з "Укр. Голосу" вже репетує: — А я ще в осені казала, що там голод. — Не сподобалося комусь "визначеному вінніпегському урядовцеві" кампанія помічи голодуючим Привожля і він виступив на шпальтах "Free Press" проти такої помічи, а Рипиндя з "Укр. Голосу" ї бої:

— Так, так... Поміч до голодуючих не доходить. А я казала, що так буде. А хоч і доходить, то "большевики кажуть, що ся поміч прислана не від людей, а від заграничних большевиків... А що я казала?

А скільки до доказів на все, що большевицьке, то лише, має Рипиндя? І все — з "дростовірних жерел". Знаєте, читачу, чому на Україні голод?

Тому, що там є радянська влада, яка мнущого року спинула над Україною сику і висушила ним все збіжжє... І не тільки збіжжє, але висушила навіть мозок редакторам "патріотичних" газет.

Аж "страшно" подумати! Арештувала чеська поліція інтернованого російського жовіра, який набрав ся ріжких хорів в таборі для інтернованих, що аж поліція мусіла його обмінвати. І от грати на тілі нещасного жовіра видали ся для саможодного "Радянина" діямантами. А Рипиндя з "Укр. Голосу" і собі за кумою "Свободою":

— Так, так, як кажу: найшли большевицькі діяманти і в чо-

лорівських та петрушевичевських "дипломатів". На тії підстави ми вивонї маємо право думати, що цензором є не Поляк, а якийсь "патріотичний" Українець.

Се впадо в око редакторови "Укр. Голосу" і він почав довати палець в носі, тільки не в своїм, а в носі польського цензора. Ти сякий, такий, ти большевиком служив. Ти не повинен пропустити зовсім кореспонденції з Галичини до "Укр. Роб. Вістей".

От як би редактор "Укр. Голосу" був польським цензором, то "Укр. Роб. Вісти" не бачилиб тоді ніякої кореспонденції зі Львова.

Вірино вам, добродію... Але шож зробіте, коли природа не обдарила свиний рогами. Добчайте же і в своїм носі, то може що видобаче: або діаманти в "большевицьких" кишках, або приятельсько порудку польському цензорови. Если-ж нічого не видобаче, то зайдіть до нашої редакції, а ми покажемо вам кореспонденції зі Львова і ті цензуровані місця в них, які нам вдало ся відчитати. Зайдіть, а побачите, чи "вклади" ми "те", що нам "подобаєт ся". Если-ж не зайдете, то тим ліпшиї раз покажемо свою підленьку, брехливу душу.

Мусій.

НОТА РАД. УКРАЇНИ ДО ПОЛЬЩІ.

Радянське посольство в Польщі переслало польському урядови ноту такого змісту:

"На території польської рїччосполитої досі існують табори інтернованих армії т. зв. Української Народної Республіки, як організовані військової формції ворожих до Української Радянської Республіки чинників.

Під сучасну хвилину інтерновані з військо УНР, приміщені в трох таборах, а саме в Каліші, Цинюріні і Шталкові. Табори ті мають назву окремих груп "військ УНР", і поділені є на окремі дивізії зі штабами і всіми військовими формациями, як полівими так і запасними. В усіх таборах щоденно відбувають ся військові вправи, повинит ся вартівничка служба, фунгуєт військово курси, а в звязку з сїм є видавані військові прикази "по військам УНР", і поодиноким дивізіям за відомом і дозволом польської таборової влади.

Подробничі дані про військову організацію тих таборів і ворожу їх діяльність супроти УССР, є наведені в спеціальному меморандумі, залученому до нинішньої ноти.

Такий стан річий рішучо противить ся У. арт. рижського мирового договору.

Супроти сего уряд України вимагає, щоби польський уряд підприняв дієсні кроки в ціля фактичного виконаня У. арт. риського мирового договору і в своїх зобовязанях, вмієних в ноті п. Домбского з дня 24. лютого 1921 р., а саме:

1) Щоби військова організація армії УНР, інтернованих у таборах на території Польщі, яка то організація полягає на поділі на військові формції і штаби, в військовій муштрі, воєнних школах, військових приказах, дисциплінарних карах і т. д. була цілковито скасована.

2) Щоби табори з інтернованими перейшли під заряд українсько-російської мішаної репатрійної комісії, якої обовязком буде доконати репатрійції тих горожан, котрі висказуєт бажанє повероту на Україну, щоби скористаті з права, випливаючих з амністії Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету з дня 30. листопада 1921 р."

ВАШІНГТОН, 22. марта. — Правительство Зауцених Держав вислало мнущого поне-ділка до держав Атланти ноту, в якій домагаєт ся припиненя подбїу німецьких репарацій, поки не будуть налажені претенсії Америки в сумі 241 мільонів за удержанє американськїм окупационї армії над

Реном.

Кождий робітник, що бажає поглибити свою класову свідомість, повинен сейчас заперунерувати собі "ГОЛОС ПРАЦІ"

місячний журнал для працюючого люду, який почне виходити в першій півловині цвітня і буде містити цікаві статі про робітничий рух, популярні статі з ріжких галузей науки, оповіданя з робітничого життя і вірші.

Передплата вноситься на рік \$2.50, на піврік \$1.25.

Адреса: **THE VOICE OF LABOR**
 Ukrainian Labor Temple
 Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man., Canada